

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011387
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5619011387.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2023, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/88/2019 zo dňa 5.9.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , lebo nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. 3T/88/2019 zo dňa 5.9.2022 obžalovaného R. M., nar. XX.X.XXXX v P., Česká republika, trvale bytom C. B. XXXX/XX, E., z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1 Pv 109/19/5505-17 zo dňa 2.10.2019, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 16.2.2019 asi o 21.00 hod. pri kontrole plechových skriniek v priestoroch šatne v Hypermarkete Tesco, Kamenné pole 447/2 v Liptovskom Mikuláši, vykonanej pracovníkom SBS, bola v skrinke pridelenej R. M. nájdená červená plechová krabička s logom Angry Birds patriaca obžalovanému, v ktorej sa nachádzalo 0,924 g sušenej rastliny rodu Cannabis (konopa) s obsahom účinnej látky THC v množstve minimálne 30 mg, ktoré zodpovedá najmenej 3 (trom) obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 5.9.2022 podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Zhlásené odvolanie prokurátor zdôvodnil písomným podaním zo dňa 21.10.2022, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 26.10.2022:

Nestotožňuje sa s konštatovaním súdu o tom, že obvinený bol nezákonne donútený k vydaniu veci. Súd pri hodnotení všetkých skutkových okolností a z nich vyplývajúcich procesných podmienok postupoval úplne formálne a neprihliadol na osobitosti kauzy. V tomto prípade bola postupom súdu uprednostnená a striktnie pretlačená do popredia forma pred verejným záujmom odhaľovať a trestať drogovú trestnú činnosť.

Citácia § 70 Trestného poriadku sa do predmetnej zápisnice nedostala ani na základe aktivity príslušníka polície, ktorý by sledoval nezákonné ciele, ale preto, že polícia disponovala takto vypracovanými vzormi. Policajt nemal motív používať poriadkovú pokutu ako prostriedok, ktorým by vplýval na slobodnú vôľu obvineného a nesledoval žiadny zlý úmysel.

Pre celkové hodnotenie právneho stavu si je potrebné uvedomiť, kde sa nachádzala vec predtým, ako sa dostala do dispozície orgánov činných v trestnom konaní. Predmetnú plechovú krabičku už nemal v dispozícii samotný obvinený, ale príslušníci bezpečnostnej služby. Títo sa k nej dostali zákonným spôsobom, ktorý vyplýval z interných pracovnoprávných predpisov. Teda od momentu, ako bola krabička v skrinke obvineného objavená, už nikdy nebola v dispozičnej sfére obvineného. Obvinený už nemohol slobodne rozhodnúť, ako s touto vecou naloží a to z jednoduchého dôvodu - zasahujúci policajti mu predsa danú krabičku nevrátili a neumožnili mu, aby obnovil znovu panstvo nad touto vecou, čo by samozrejme ani neurobili. Samotné vydanie veci je teda nutné hodnotiť aj z tohto uhla pohľadu, kde samotná zápisnica mala len určitý deklaratórny charakter, teda zápisnica len dodatočne upravovala to, čo už fakticky nastalo, a to, že vec nemal v dispozícii obvinený. Skutočnosť, že túto vec nemal obvinený v dispozícii, primárne nespôsobili ani orgány činné v trestnom konaní, ktoré predmetnú krabičku fyzicky prebrali od bezpečnostnej služby, ktorá ju odňala obvinenému. Od fyzického odňatia veci obvinenému je potrebné odlišovať procesnú stránku, kde vydanie veci bolo riešené policajtmi vo vzťahu k samotnému obvinenému na základe spísanej zápisnice o vydaní veci.

Vzniknutá skutková a právna situácia je odlišná od prípadu, aby policajti napr. stáli pred uzamknutou skrinkou obvineného a mali len podozrenie, že sa v nej nachádzajú drogy a obvineného by vyzvali na vydanie veci a až následne by došlo k prehľadaniu skrinky a objaveniu drog. V takomto prípade by sa obvinený mohol aktívne brániť tak, že by sa slobodne rozhodol, či vec vydá alebo nie pred samotným úkonom.

V tomto posudzovanom prípade nebola takáto východisková situácia a obvinený bol fakticky v neriešiteľnej situácii, kedy mu bolo jasné, že krabičku nedostane späť do svojej dispozície. Aj keby odmietol udeliť súhlas na vydanie veci, konajúci policajt by postupoval podľa § 91 vtedy platného Trestného poriadku a došlo by k odňatiu veci. Z uvedeného vyplýva, že eventuálne prednesené slovné spojenia, a to poučenie o poriadkovej pokute, nemohlo mať na rozhodnutie obvineného či vydá alebo nevydá vec, žiadny vplyv. Z toho dôvodu preto takéto poučenie nemôže spôsobiť nezákonnosť celého procesu vydania veci. Jednalo by sa o veľmi formalistické chápanie tohto inštitútu.

Na záver chce uviesť, že orgány činné v trestnom konaní mohli v danom prípade postupovať aj iným procesným spôsobom, ktorý by neumožňoval až také formalistické ponímanie. Zápisnica o vydaní veci mohla byť zrealizovaná skôr s pracovníkmi bezpečnostnej služby, ktorí aj keby zápisnica obsahovala poučenie o poriadkovej pokute, by nemohli byť nijako negatívne ovplyvnení a to z toho dôvodu, že oni sami predsa políciu privolali. Alebo by sa na tvare miesta, teda nálezu drogy, zrealizovala obhliadka miesta činu, kde drogy by boli zaistené v rámci obhliadky ako vecná stopa a v tomto prípade by obvinený žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť priebeh tohto úkonu.

Intervenujúci policajt však zvolil procesné riešenie také, aby bol samotný obvinený jeho účastníkom, aby toto bolo z hľadiska jeho práv čo najkomfortnejšie. Orgány činné v trestnom konaní teda nemali v úmysle poučenie o poriadkovej pokute vôbec zasahovať do slobodnej vôle obvineného, na čo poukazuje skutočnosť, že ho pri odňatí veci neobchádzali a konali s ním. Obvinený žiadnym svojim procesným postupom by nezvrátil úspešnosť odňatia veci.

Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný sa k dôvodom odvolania prokurátora písomne nevyjadril.

Verejné zasadnutie pred odvolacím súdom o odvolaní prokurátora bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného R. M. za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 5 Tr. por. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený riadne a včas. Obžalovaný svoju neúčasť na verejnom zasadnutí žiadnym spôsobom neospravedlnil. Prokurátor a obhajca obžalovaného prítomní na verejnom zasadnutí navrhli verejné zasadnutie vykonať v neprítomnosti obžalovaného. Senát odvolacieho súdu nezistil žiadne zákonné preukážky, ktoré by bránili vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného. Obžalovaný mal na verejnom zasadnutí prítomného obhajcu.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ - prokurátor podal odvolanie. Krajský súd tiež preskúmal správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku rozsudku predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorom bolo podané oprávnenou osobou, proti výroku rozsudku proti ktorého je prípustné, v zákonom stanovenej lehote, avšak odvolanie prokurátora bolo vyhodnotené ako nedôvodné.

Odvolací krajský súd na úvod pripomína, že v prípade odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, sa jedná o v poradí druhý rozsudok v tejto veci vyhlásený súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa vo veci prvýkrát rozhodol tak, že rozsudkom, sp.zn. 3T/88/2019 zo dňa 7.4.2021 obžalovaného R. M. uznal vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. pre skutok podľa obžaloby prokurátora a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Na podklade odvolania obžalovaného bol predmetný rozsudok súdu prvého stupňa uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/33/2021 zo dňa 24.11.2021 z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušený a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Následne v rámci ďalšieho konania okresný súd postupoval plne v intenciách tohto zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, vykonal úkony a dôkazy, ktorých vykonanie mu nariadil okresný súd a spravoval sa právnym názorom, ktorý krajský súd vo svojom rozhodnutí vyslovil.

K vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku okresný súd dospel po bezchybnom procesnom postupe. V tomto smere prokurátor neprodukoval žiadne odvolacie námietky a rovnako ohľadne uvedeného žiadne pochybenia nezistil ani odvolací súd. Vo vzťahu k žalovanému skutku okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie a pred vyhlásením dokazovania za skončené tak prokurátor, ako ani obžalovaný, obhajca nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Dôkazy k žalovanému skutku boli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Následne okresný súd správne postupoval a nepochybil ani vo fáze hodnotenia dôkazov a tieto hodnotil plne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., teda nielen samostatne, ale aj vo vzájomných súvislostiach, dôsledne zohľadňujúc tak okolnosti, ktoré svedčili v prospech obžalovaného, ako aj okolnosti, ktoré svedčili v jeho neprospech. Okresný súd potom dospel k správne záveru zodpovedajúcemu stavu veci a zákonu, pokiaľ obžalovaného R. M. oslobodil spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por., teda že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Rovnako odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd učinil zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Krajský súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, z ktorých obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Pri existencii erudovaného, podrobne odôvodneného rozhodnutia okresného súdu, keď rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu, bolo by nadbytočným v rozhodnutí odvolacieho súdu opakovať dôvody uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd v rámci svojho rozhodnutia zameril na riešenie podstatných odvolacích námietok prokurátora.

Na úvod krajský súd stručne pripomína, že na obžalovaného R. M. podal prokurátor obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že obžalovaný R. M. dňa 16.2.2019 v čase asi o 21.00 hod. mal v skrinke v priestoroch šatne v Hypermarkete Tesco v Liptovskom Mikuláši neoprávnene prechovávať sušenú rastlinu rodu Cannabis (konopa) o hmotnosti 0,924 g s obsahom účinnej látky THC v množstve minimálne 30 mg, ktoré zodpovedá najmenej 3 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok podľa Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Podstatným usvedčujúcim dôkazom pre uznanie viny obžalovaného R. M. bol sušený rastlinný materiál rodu Cannabis (konopa), ktorý mal byť obžalovaným R. M. dobrovoľne vydaný.

Vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd prvého stupňa dospel k správne záveru, že obžalovaný R. M. neznámu zelenú sušenú látku, znaleckým dokazovaním identifikovanú ako sušený rastlinný materiál rodu Cannabis (konopa), „dobrovoľne“ vydal podľa § 89 ods. 1 Tr. por. po tom, ako bol poučený aj o možnosti uloženia poriadkovej pokuty podľa § 70 Tr. por., teda za účelom dosiahnutia vydania veci dôležitej pre trestné konanie bol pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty podľa § 70 Tr. por. na jej vydanie donucovaný. Uvedené preukázateľne vyplynulo zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 16.2.2019, ktorá je obrazom priebehu tohto úkonu, vrátane zachovania zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie úkonu, z výpovede svedka príslušníka PZ E. B. realizujúceho predmetný úkon s obžalovaným, ako aj z výpovede obžalovaného, ktorý si síce už bližšie nepamätal priebeh tohto úkonu, avšak uviedol, že v súvislosti s červenou krabičkou, v ktorej bol sušený rastlinný materiál, tam zo strany policajtov odznelo a vyhrážali sa mu, že mu môžu dať poriadkovú pokutu. Podľa

§ 119 ods. 4 Tr. por. pritom dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takéhoto donútenia sa nesmie použiť v konaní (okrem prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila).

Krajský súd na tomto mieste považuje za potrebné pripomenúť, čo uviedol už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí v tejto veci, sp.zn. 2To/33/2021 zo dňa 24.11.2021:

Z ustálenej súdnej rozhodovacej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu SR, aj všeobecných súdov SR vyplýva právo podozrivej osoby nevypovedať a nebyť nútený k sebaobviňovaniu. Tento princíp sa považuje za významnú súčasť práva na spravodlivý proces. Aj vnútroštátne trestné právo vychádza zo zásady zákazu donucovania k sebaobviňovaniu. Podľa § 121 ods. 1 Tr. por. k výpovedi ani k priznaniu nemôže byť obvinený nijakým nezákonným spôsobom donucovaný.

Zákaz nútiť osobu, aby prispela k svojmu obvineniu, či usvedčeniu znamená nielen zákaz nútiť podozrivú, či obvinenú osobu k výpovedi, ale aj zákaz nútiť takúto osobu k súčinnosti alebo k aktívnemu konaniu, ktoré je potrebné na jej usvedčenie. Ide aj o zákaz nútiť podozrivú osobu, aby vydala, či vyložila „dobrovoľne“ veci, ktoré ju môžu spojiť s trestnou činnosťou. Podozrivú osobu preto nemožno hrozbou uloženia poriadkovej pokuty donucovať k vydaniu veci dôležitej pre trestné konanie. Nútiť podozrivú osobu k vydaniu veci takým postupom má za následok, že takto získaný zákonný dôkaz nebude prípustný v ďalšom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 119 ods. 2, 4 Tr. por., keď za dôkaz môže slúžiť všetko, čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo osobitného zákona, pričom dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takéhoto donútenia sa nesmie použiť v konaní okrem prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila. Iba získanie vecného dôkazu zákonným spôsobom, a to prostriedkami dovolenými buď podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona oprávňuje použitie takéhoto dôkazu v trestnom konaní a v konkrétnostiach tejto veci aj následne jeho predloženie na znalecké skúmanie a rovnako tým aj použitie znaleckého posudku ako zákonného dôkazu.

Okresný súd potom postupoval správne, keď obžalovaného R. M. spod obžaloby prokurátora oslobodil z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por., nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, pretože podstatný usvedčujúci dôkaz, a to sušený rastlinný materiál nebol získaný zákonným spôsobom a z tohto dôvodu je dôkazom nezákonným a na takomto dôkaze nie je možné založiť vinu obžalovaného.

Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou námietskou prokurátora, že v čase, keď sa červená krabička so sušeným rastlinným materiálom dostala do dispozície polície, touto už nedisponoval obžalovaný, ale po jej objavení v skrinke obžalovaného s touto už ďalej disponovali príslušníci bezpečnostnej služby. Z výpovede svedka príslušníka PZ E. B., ktorý realizoval úkon vydania veci podľa § 89 ods. 1 Tr. por., vyplynulo, že po tom, ako prišli ako hliadka polície do obchodného domu Tesco, s príslušníkom SBS išli do šatní, kde ich čakal obžalovaný R. M., ktorý otvoril svoju skrinku a následne pred nimi otvoril červenú krabičku s obsahom sušiny. Príslušník bezpečnostnej služby v prítomnosti svedka E. B. povedal, že s krabičkou do príchodu polície určite nemanipuloval, s touto manipuloval jedine obžalovaný M.. Skutočnosť, že v čase realizácie úkonu vydania veci príslušníkmi PZ by sa predmetná červená krabička so sušinou mala nachádzať v dispozícii príslušníkov bezpečnostnej služby a nie obžalovaného M., nevyplynula ani z výpovedí príslušníkov bezpečnostnej služby svedkov Y. M. a L. B.. Ak obžalovaný na svoju obhajobu uvádzal, že s predmetnou červenou krabičkou so sušinou po jej nájdení v skrinke v šatni do príchodu polície manipulovali už iba príslušníci bezpečnostnej služby, s poukazom na výpovede vyššie menovaných svedkov takúto obhajobu obžalovaného krajský súd vyhodnotil ako účelovú a nehodnovernú, učenú obžalovaným v snahe spochybniť tento podstatný usvedčujúci dôkaz, ako aj vytvoriť dojem, že sušinu mohli mimo jeho osoby dať do krabičky príslušníci bezpečnostnej služby. Takúto obhajobu pritom obžalovaný neuvádzal pri prvotnej výpovedi, ale až v rámci neskoršej výpovede. V súvislosti s vyššie uvedeným potom krajský súd na tomto mieste uzatvára, že nemal žiadne vážnejšie pochybnosti o tom, že v čase realizácie úkonu vydania veci podľa § 89 ods. 1 Tr. por. sa predmetná červená krabička nachádzala v dispozícii obžalovaného, v jeho skrinke v šatni a obžalovaný sa nachádzal pri tejto skrinke. Za takto zisteného stavu bolo potom plne na mieste a v súlade so zákonom úkon vydania veci podľa § 89 ods. 1 Tr. por. realizovať s obžalovaným R. M., v dispozícii ktorého sa v tom čase červená krabička so sušinou nachádzala. Rovnako tak neobstojí aj ďalšia odvolacia námiетка prokurátora, že ak by obžalovaný nebol červenú krabičku so sušinou dobrovoľne vydal, policajti mohli

pristúpiť k odňatiu veci. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na znenie § 89 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého osoba, ktorá má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, má byť najskôr vyzvaná na vydanie veci a upozornená na to, že ak nevyhovie výzve, môže jej byť vec odňatá (teda odňatie veci môže nasledovať až po márnej výzve na vydanie veci). Nebolo teda možné zákonne pristúpiť k odňatiu veci bez tomu predchádzajúcej výzvy na vydanie veci a poučenia, že ak osoba vec nevydá, môže jej byť odňatá. V tomto konkrétnom prípade nepochybne došlo k získaniu dôkazu červenej krabičky so sušinou policajným orgánom úkonom podľa § 89 ods. 1 Tr. por., a to vydaním veci príslušníkovi PZ, a teda nemožno uvažovať o iných úkonoch, ktoré sa mohli realizovať (odňatie veci, obhliadka miesta činu), pretože takýmto spôsobom predmetný dôkaz políciou získaný nebol. Je možné hodnotiť zákonnosť len takého úkonu, ktorý sa skutočne realizoval a prostredníctvom ktorého bol do tohto trestného konania získaný podstatný dôkaz pre usvedčenie obžalovaného.

Z uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako sa to uvádza vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.